

கணபதி துணை

வருத்தலைவிளான்
மருகடி விநாயக ரந்தாதி

இஃது

மிகா வித்துவான்

பிரம்மஸ்ரீ சி. கணேசையர் அவர்களால்
இயற்றப்பட்டு,

தென்மலை (கட்டுவன்)

அரசினர் நில அளவையாளர்

ஸ்ரீமாந் க. சின்னப்பு அவர்களாற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1951

உ
கணபதி துணை

வருத்தலைவிளான்

மருதடி விநாயக ரந்தாதி

இஃது

மகா வித்துவான்

பிரம்மஸ்ரீ சி. கணேசையர் அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு.

தென்மயிலை (கட்டுவன்)

அரசினர் நில அளவையாளர்

ஸ்ரீமாந். க. சின்னப்பு அவர்களாற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1951

சுன்னாகம்:
திருமகள் அமுத்தகம்

மு'க வு ரை

தெல்லிப்பழையைச் சார்ந்த வருத்தலைவிளாள் என்னு
முரிவே, இற்றைக்கு ஏறக்குறைய ஐந்துறு வருடங்களுக்கு
மேற்பட்டதான மிகப் பெரிய மருதமா மொன்றுண்டு. அதன்
அடிமுலத்திலே தனது யானைமுக மாத்திரந் தோன்றத் தானே
உருவுகொண்டு காட்சிதந்து விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றார்
விநாயகக் கடவுள். அக் கடவுளை அக்காலந் தொடங்கி அக்
கிராமத்தி லுள்ளவர்களன்றி அயற்கிராமங்களி லுள்ளவர்களும்
வந்து பொங்கிப் படைத்து வழிபட்டுச் செல்வது வழக்கம்.
இற்றைக்கு நூறுண்டுகளுக்கு முன் அவ்வூரவர்கள் ஒரு
மடாலயம் அமைப்பித்துப், பூசகர்களையும் நியமித்து, நித்திய
நைமித்திகங்கள் செய்வித்து வழிபாடு செய்து அக் கடவுளுடைய
திருவருளைப் பெற்றுவருகின்றார்கள். அவ்வூரை அடைந்து
வசித்த காலந் தொடங்கித் தினமும் அவ்வாலயத்திற் சென்று
யானும் அக்கடவுளை வழிபட்டுவருவது வழக்கம். அவ்வாறு
வழிபட்டுவரும்போது, அப்பெருமான் தன்னை வழிபட்டு வரு
பவர்களுக்குச் செய்யுந் திருவருளை யானுஞ் சிறிது அறுபவித்து
அறிந்துள்ளேன். ஆகலின், அக் கடவுளுடைய திருவருளைப் பூரண
மாகப் பெற்று, இனிப் பிறந்திறந்து இளையாதிருக்க வேண்டு
மென்ற கருத்தை யுட்கொண்டே இவ்வந்தாதிகைய அக் கடவுளின்
மேற் பாடிவுள்ளேன். யானன்றி, மற்றையோர்களும் இவ்வந்தாதி
கையப் படித்து வழிபடின் அவர்கள் அக் கடவுளுடைய திருவருளைப்
பெற்று உய்வார்களென்பது துணிபு. நிற்க;

இப்பொழுது இவ்வந்தாதிகையப் பூரணமான மன அன்போ
டும் அச்சேற்றி வெளிப்படுத்தினவர்கள், தென்மயிலை (கட்டுவன்),
அரசினர் நில அளவையாளர் ஸ்ரீமார் க. சின்னப்பு அவர்களே.
அவர்கள், ஆங்கிலந் தமிழ் என்னும் இரு மொழியினும் அறிவு
படைத்தவர்கள்; நிறைந்த தெய்வபக்தி யுடையவர்கள்; தமிழ்பி

மானமும் பரோபகாரசின்தையு முடையவர்கள் ; என்பால் மிகுந்த அன்புடையவர்கள்.

“உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
இடுக்கண் கலைவதா நட்பு”

என்னுந் தேவர்வாக்கிற் கியைய, எனக்கு வரும் இடுக்கண்களைக் களைந்து உதவும் உண்மை நண்பர். அவர்களும் அவர்கள் குடும்பத் தாருஞ் சுகமுற்று நீடுழிவாழ அருள்செய்யுமாறு அம் மருதடியிற் பெருமானைப் பன்முறை பணிந்து வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

வருத்தலைவிளான், }
கர, ஆணி, கத }

இங்கனம்,
சி. கணேசையர்

மருதடி விநாயக சந்தாதி

காப்பு

உலகம் புகழும் வருத்தலை யாகு முயர்பகியின்
இலகும் மருதடி மூலத் தெழுந்தருள் யானைமுகம்
கலகீலின் பந்தருள் செந்தமி ழூலொரந் தாதிசொல
மலகன்ம றீக்கு மவன்பத மேதுணை மற்றெனக்கே.

நூல்

திருமா மகள்கண வற்கர வின்னுருத் தீர்த்தருளும்
பெருமான் மருதடி மூலத் திலேமுன் பிரணவத்தின்
வருமா வடிவொடுந் தோன்றி யடியார்க்கு மன்னுவரந்
தருமா ரளிக்கும் விநாயகன் பா தந் தலைக்கொள்வமே.

தலைக்கொண்டு தன்னடி போற்றிடு மன்பர்க டம்வினையை
நிலைக்கொண்ட தன்னரு ளாலே யகற்று நிமலனலர்
குலைக்கொண்ட வாள்சினை மாமரு தீசன் கொடுவினையேன்
சிலைக்கொண்ட மாமனர் தன்னை யுருக்கித் திகழுவனே. 2

திகழுந் சடையிற் பிறைவைத் தருளுந் சிவபெருமான்
மகிழும் படிக்கு முனம்வந் துதிமத மாழுகத்தோன்
அகழுகு குளத்தி னருகே மருதி னடிமுளைத்தோன்
புகழைத் துதித்துரிற் பாரடை வாரவன் பொன்னடியே. 3

பொன்னடி போற்றி நிதமுநின் னுண்மைப் புகழுகையேன்
மன்னிய மாயா வுலகிடை யாழ்ந்து மயங்கலுற்றேந்
துன்னிய வாள்சினை மாமரு தின்கீழ்ச் சுடர்க்கொழுந்தே
என்னையிங் கெப்படி யாளுவை யோடுவன் னிறையவனே. 4

1. தருதல் - கொடுத்தற்பொருளில் சின்றது. தருமாறு தோன்றி
அளிக்கும் பெருமான் எனக் கூட்டுக;

2. சிலை - சல்,

இறைவா சரணஞ் சரணமென் றண்டர்க ளேத்துகின்ற
பிறையார் சண்டமுடிப் பெம்மாண்முன் றந்த பெருமகனைச்
சிறையார் குளக்கண் மாமரு தின்னடித் தேவனையுள்
நிறையாரு மன்பி னினைப்பாருக் கென்குறை நீணிலத்தே. 5

நீலமீ திருக்க ரெடுநா ளருளுவ னீடுசெல்வம்
உலவா தருளுவ னூன்விடுங் காலத்தி லும்பர்கொலோ
நலமேவு தன்னடி வாழ்வுந் தருகுவன் ஞாலத்தினீர்
இலகார் மருதடி முன்னோனைப் போற்றி யிறைஞ்சமினே. 6

இறைஞ்சவன் மாமரு தின்வோர் முளைத்த விறைவனடி
பறைஞ்சவ னைப்புக் பாடுவ் னுடுவன் பஞ்சப்புலன்
குறைந்திட வெல்குவ னென்மனந் தன்னைக் கொலைபுரிந்தே
மறைந்துறை கின்ற வவன்றனைக் கண்டுடன் வாழ்குவனே. 7

வாழ்ந்திட வேண்டின் வருத்தலை மாநகர் வந்திடுவீர்
தாழ்ந்திடு வீர்மரு தீசன் பதங்க டமையன்புடன்
சூழ்ந்திடுந் தீவினை போக்கி யருள்வன் றெழைவில்வளம்
ஆழ்ந்திடு துன்ப மகன்றிடு றும்மை யகவிடத்தே. 8

இடத்தி லுமையினை வைத்தவ னூர்ந்த விருநிலத்தோர்
படத்திற லச்சை யறுத்தோன் மருதின் பருத்தவடி
தடத்தன் னுருக்கொடு தோன்றிய முன்னவன் றன்வயிறு
குடத்தினை யொத்தவன் றுளடை வோர்முத்தி கூடுவரே. 9

கூடுதீர் மாமரு தின்னடி தோன்றொரு கோட்டன்பதம்
ஆடுதி ரானந்தக் கூத்தினை யன்னே னரும்புகழ்கள்
பாடுதீர் தொண்டர்க ளேநீர் மிகுந்த பரமசுக
நாடுதி ரேலடை வீர்பிற வித்துயர் நண்ணலிரே. 10

நண்ணி யமரர்கள் வேண்டக் கயமுக நண்ணலனை
அண்ணி யவனைப் பொருதொரு கோட்டா லகலம்பிளந்
தெண்ணலன் மூடிக மாய்வர வாகு வெனக்கொண்டவன்
பண்ணவன் மாமரு தீச னெனையும் பணிபொள்வனே. 11

5. சிறை - கரை.

9. தட - பெருமை.

10. நாடுதிரேல், பதங்கூடுதீர், ஆடுதீர், பாடுதீர், அடைவீர், நண்ணலீர் எனக் கூட்டி இயைக்க.

கொள்ளுவ னன்பர்கள் செய்பூசை நேயங் கொளாதவர்கள்
விள்ளுநன் மந்திர பூசையை நோக்கி மிகநகுவன் .
புள்ளுறு வெண்பூ மருதடி மூலத்துப் புங்கவன்றான்
எள்ளுவ னோகொளுங் கொல்லோவென் பூசையை யிந்நிலத்தே. 12

நிலஞ்சிந்து தீவளி யாகாய மாகி நிலவிறையை
வலம்வந்து மாங்கனி வாங்கிய நுண்மதி மாமுகத்தோன்
சலம்வந்து சூழ்குளப் பாங்கர் மருதடி சார்தருந்தன்
குலம்வந்து துன்னடி தாழ்வோரை யாள்வன் குலத்தினோடே. 13

குலங்குடி யாதிய யாவுந் துறந்து கொடியவைந்து
புலங்கடிந் தேயுறை மாமுனி வேர்கள் புருந்திறைஞ்சி
மலந்தடி கின்ற மருதடி மூலத்து மாமுகத்தோன்
அலந்தரு திய மலநீக்கி யென்னையிங் காளுவனே. 14

ஆளுறு மாறென் றலைமே லடிவைத் தருள்புரிந்தோன்
நீளுறு கொம்பர் செறிமா மருதடி நின்மலன்றான்
முளுறு மாமல வாசனை போக்கினன் மோனநிலை
கோளுறு மாறிங் கருள்வன் சுகநிலை கூடிடவே. 15

கூடா முயிர்க்கிது காயந் நிதிநீர்க் குமிழியதாந்
நீடா விளமையும் போகமு மென்று நினைந்தெமர்காள்
நாடா தநித்திய வாழ்வினை நிக்திய நாடுவிரேல்
கோடார் மருதடி யைங்கரன் பாதங்கள் கும்பிடுமே 16

கும்ப வயிற்றின னங்குச பாசங்கள் கொண்டுடையோன்
தும்பி முகத்த னபய வாதந் துலங்குகரன்
நம்பு மருதடி யீச னினுங்குரு வாய்நண்ணியே
அம்புவி மீதி லெனையாண்டு மோன மளிக்ருவனே 17

12. புள் - வண்டு.

13. குலம் - கோயில். குலம் - வம்மிசம்.

14. அலம் - துன்பம்.

15. கோளுறுமாறு - கொள்ளுமாறு.

16. கோடு - கொம்பு.

17. கும்பம் - குடம்.

அளிக் குலஞ் சூழ்ந்திடும் பூவார் மருதடி யைங்கான்றன்
தளிக்களர் வீதி தனையல கிட்டுந் தழைப்புற்களை
விளிக்கொள நீக்கியு மேவுமுட் கோயில் விளக்கமைத்தும்
களிக்கொளு மன்பர் பெறுகுவ ரென்றுந் கருதுற்றவே. 18

கருதித் திருவடி பேணு மடியர்தங் காட்சிக்குமச்
சுருதித் தொகைக்குமெட் டாத சிவன்றருந் தோன்றலொளிர்
பருதித் தனிமண் டிலத்தை மணியாப் பரிவயிற்றேன்
மருதிற் பெருமான் றிருவடி யென்று மறக்கிலனே. 19

மறக்க லுறாது தினமும் மருதடி மாமுகனைக்
கறக்குநம் பாலனம் மோதகந் தேன்முக் கணியருத்தி
உறக்கைம் மலர்கொடு பூசிக்கு மன்புடை யுத்தமர்கள்
சிறக்குநல் வாழ்வைப் பெறுகுவர் முத்தியுஞ் சித்திக்குமே. 20

சித்தி விநாயகன் செவ்வேட்கு மூத்தவன் செஞ்சடையோன்
அத்தி முகத்தினன் பூவார் மருதி னடிமுனைத்தோன்
பத்தி கொடேதொழு வாரிடர் நீக்குறும் பண்புடையோன்
முத்தி விரும்பு மெனக்கருள் செய்யு முதற்குருவே. 21

குருமணி நாக மணிந்த சடையினிற் கோட்டுமதி
மருவுற வைத்தவன் மாமரு தீசன் வயங்குதளி
யுருகுறு மன்புடன் சூழ்வந் தவனெழி லுற்றவடி
விரைமல ரிட்டுப் பணிவோரைக் கன்மங்கண் மேவிலவே. 22

மேவுந் தவத்தீர் மலைக்குகை தன்னை மிகுந்தமரக்
காவு தனைநீ ரடைந்து தவஞ்செய் கருத்தொழிவீர்
கூவிக் சூயில்சேர் மருதடி வாழ்தருந் கும்பிமுகத்
தேவன் பதங்கள் பணிசுவீர் வேண்டிய சேர்குவிரே. 23

சேர்ந்த வடியரைத் தானேவந் தாட்கொளுஞ் செய்கையினேன்
கூர்ந்தவெண் கோட்டினிற் பாரதந் தீட்டிய கொள்கையினேன்
வார்ந்தபல் கோடுடை மாமரு தீசனிம் மாநிலத்தே
ஆர்ந்த மெய்யன்ப ரறிவிற்பருகு மமுதமன்றே. 24

18. அளி - வண்டு. விளிதல் - அழிதல்;

21. அத்தி - யானை.

22. தளி - கோயில்.

24. வார்ந்த - நீண்ட.

அமுதமுண் டேவர்க் கதிபன்முன் வேண்ட வசத்தியன்றன்
நிமிர்கர கக்கவிழ்த் துள்ளுறு காவிரி நீரளித்தேதான்
கமழ்மலர் கொள்ளு மருதடி யீசன் கழலடிக
ளுமிழ்தர நீர்விழி யேத்திடு மன்ப ருரூர்பிணியே. 25

பீணித்திடு பாச வினையுட் படாது பிறப்பறுக்கின்
நணித்திகழ் மாமரு தீசன்பொற் கோயிலை நாடிமறை
பணித்திடு மாறவன் பாதங்க ளுன்னிப் பணிந்திடுவீர்
துணித்துநம் பாச மடியீ ரருள்வன் சுகநிலையே. 26

சுகநிலை தன்னைத் தராதிந்தப் பொய்த்தனு தோன்றிமறை
சுகநிலை யன்றென்று நீவீர்கண் கண்டுந் தனிமறைகண்
மிகமிகச் சொல்லியு நோக்காது மாயையின் மிக்குழல்வீர்
அகலுநம் மாயை மருதடித் தேவை யடைமின்களே. 27

கள்ளார் மலர்க டினையின் கதிர்போற் சுவைமலரப்
புள்ளார் தருமரு தின்னடி யுற்றிடும் புங்கவனை
புள்ளார் தருமன்சி னேத்தித் தொழுதுநன் கொன்றுமணல்
கொள்ளா வுணர்பவர் கால நகரைக் குறுகலகே. 28

குறுகல்செய் யானன்ப ரல்லா ருளத்திற் குடிகொள்ளுவான்
இறுகுநல் லன்பிற் பிணிப்போ ரிதயத் திருநிலத்தீர்
அறுகுடன் பூவிலை யிட்டெம் மருதடி யைங்காளை
மறுகமை கோயிலிற் சென்றன்பி னேத்துமின் வாழ்குவிரே. 29

வாழ்ந்திடு வீர்பெருஞ் செல்வநல் வாழ்வின்மற் றான்விடுங்கால்
ஆழ்ந்திடு வீரூயர் பேரின்ப வாழ்வினி லம்புவியீர்
சூழ்ந்திடு வீர்மரு தீசன்பொற் கோயிலைத் துன்றுமிருள்
போழ்ந்திடத் தீபங்க ளேற்றி யவன்பதம் போற்றுமினே. 30

போற்றுவன் மாமரு தீசன் பதங்களைப் போற்றியிக
மாற்றுவ னென்றன் மனத்தி னலைவினை மாற்றியின்பந்
தோற்றுற மோன நிலையினைப் பெற்றுச் சுகமடைவன்
கூற்றுவன் தன்னை யருளெனும் வாளாற் கொலைசெய்வனே. 31

கொலையைமேற் கொள்ளு மரக்கர்தம் வேந்தைக் குலவுபந்தா
அலைவையேற் கொண்டிடக் கைக்கொண்டன் ருடிய வையன்மதிக்க
கலையைமேற் கொண்ட சடைமரு தீசன் கழலடிகள்
தலையின்மேற் கொண்டவர் மேவார் துயரந் தருநரகே. 32

தருகாம தேனு நிதியுடன் சிந்தா மணியெனுமித்
திருமேவு மிந்திரன் சொர்க்கம் முதலாஞ் சிறுபதங்கள்
ஒருபோதும் வேண்டலிர் நில்லா வவைக ளொழிவினிய்பம்
வருமா றணிமரு தீசனை வந்து வணங்குமினே. 33

வணங்குமின் போலிடை யார்தம் மயக்க வலையிடைப்பட்
டிணங்கிரின் றங்கவ ரின்பே பெரிதென வெண்ணிரனி
அணங்குறு பேதையர் போலனை வையா தடிமைகொண்ட
மணங்கொளும் பூமரு தீச னகற்றுமென் வான்மயக்கே. 34

மயக்குறு மிந்தப் புவிவாழ்வை மெய்யா மயங்கிமிக
பயக்குறு வீரிது சொப்பன மாமென் றுணர்ந்திடுவீர்
நயக்குறு மாமரு தீசனைப் போற்றி நணுகுறுவீர்
பயக்குறு வாழ்வொழித் தீவன்மெய் வாழ்வு பரிந்துமக்கே. 35

பரிந்து தனதடித் தொண்டுகள் செய்துதம் பற்றறுத்தே
விரிந்திடு பூவிலை கொண்டடி பூசிக்கு மெய்யன்பருக்
கிரிந்திட நீக்கிப் பழவினை போகமு மீந்தவர்பின்
திரிந்திடர் நீக்கினன் காள்வன் மருதடித் தேவனன்றே. 36

அன்றொரு நாளினிற் சொப்பனந் தன்னி லருட்குருவாய்த்
தன்றிருந் பாதங்க ளென்றலை வைத்த தணிப்பொருளாந்
தன்னுறும் பல்சினை மாமரு தின்னடி தோன்றுமுனோன்
என்றன தாவி யுடல்பொரு ளேற்றனன் யாதிடரே. 37

இடரேதும் வாரா துளங்கொண்ட யாவு மினிதெய்துறுந்
தொடர்பாசு கர்மந் தொலைக்கிடும் மிக்க சுகம்பெறுவீர்
சுடர்வீசு மேனி மருதடித் தேவைத் தொழுவிய்யம
படர்தாழு தும்மை யணுகார்கள் முந்நீர்ப் படியினிரே. 38

37. துன்றுதல் — நெருங்குதல்.

38. யமபடர் — இயமதுதர்.

படிதனக் கில்லாப் பரம்பொரு டந்த பருமணியே
தொடியணி செங்கை மலைமகள் பெற்றதோ ளாதமுத்தே
கடிமலர் நாலும் மருதடி தோன்றுங் கயமுகவா
அடியன துள்ளத் துறுமய நீக்கி யருளுவையே.

39

அருளுவை யுன்னை முன்ம்பணி கின்றவவ் வண்டருக்குந்
தெருளொடு முன்ன மிறைஞ்சா ரெணிலந்தத் தேவர்க்குமே
மருளிட ராக்குவை மாமரு தீச மருவுறுமப்
பொருளென வுன்னை யறிவர்கொ லோவிப் புவியினரே.

40

புவியினின் மிக்க வளங்கொள் வருத்தலைப் பொன்னகிற்
கவினுறு மாமரு தின்னடி தோன்றுங் கயமுகத்தோன்
நவிகரத் தேந்து மிறைவன்முன் றந்திடு நம்பெருமான்
அவியுணுந் தேவர்க் கதிபனென் னாவிக்கருந்துணையே.

41

துணை நமக் கேகிளை யாகுமென் மெண்ணலிர் தொல்லுலகில்
அணைவர்தும் பாற்பொரு ளுண்டே லகல்ல ரதுவின்மெனில்
பணையுறு மாமரு தீசனைப் பற்றுமின் பற்றினவன்
இணையறு நற்றுணை யாவன் புவியீ ருமக்கென்றுமே.

42

என்று மழியா நிலைமையை யெய்தவிங் கின்பதுபோல்
நின்று துயர்தந் தழியும் பொருள்களை நீக்கறிஞர்
துன்றி வணங்கு மருதடி யைங்கரன் றாயவடி

ஒன்று மனத்தொடும் பொற்றி யொழிப்பே னுயிர்ப்பிணிப்பே. 43

பிணித்தவ னாக மரைக்கச்சை யாகப் பிறங்குசடை
நணிக்கவின் கொள்ளப் பிறைவைத் தவன்முனர் நல்சுமகன்
அணிச்சிறு முத்தெனப் பூக்கு மருதடி யைங்கரன்றன்
மணிக்கழல் பேணி யடைவே னவன்றரு மாவுருளே.

44

அருளே தனது வடிவாகக் கொண்டவ னைங்கரத்தோன்
தெருளார் மனத்தவ ரென்றுந் தொழுதிடுந் தேவர்பிரான்
உருள்பூங் கடம்பனுக் கண்ணன் மருதடி யுற்றவனென்
மருளா ருளத்திருந் போக்கிச் சுடராய் வயங்குவனே.

45

40. அண்டர் — தேவர்.

41. சுயம் — யானை. நவ்வி — மான்.

...PADHYAYA

வயங்குஞ் சுடர்வேற் பெருமான் பொருட்டன்று வள்ளிமுனர்ப்
பயங்கொண் டிடவவள் வேழத் துருவம் பரித்தடைந்தோன்
கயங்கன் கரையுறு மாமரு தீசன் கழல்பணிவோர்
உயங்கும் பிணியெவை யாயினு ளீங்க லுறுவர்களே. 46

உறுபெரும் பாவங்கள் செய்தவ ராயினு முள்ளன்பொடுங்
குறுகிவெண் பூவலர் மாமரு தீசனற் கோயிலிடை
நறுமலர் தூயன கொண்டருச் சித்து நயந்திறைஞ்சின்
இறுயிறு மப்பவந் துன்பமு ளீங்கு மிதுதுணிவே. 47

இதுவொன்று கேண்மி னமர்கா எழிவிளின் பெய்தவெணின்
மதுவொன்று வெண்பூ தினைக்கதிர் போல மலர்சினைகொள்
முதுவொன்று மாமரு தின்னடி வாழ்மத மாமுகத்தேன்
அதுவொன்றை யுட்கொள்வீர் மற்றைய தேன்க ளளிக்கிலவே. 48

அளிக்குல மொய்க்கு மலரார் மருதி னடிமுளைத்தோன்
துளிக்குறு கின்ற மதுப்பூ விதழியந் தொங்கலணி
ஒளிக்கொளுஞ் செஞ்சடை முன்னவன் பாதங்க ஞன்னிமிகக்
களிக்கொளு மன்பர்கள் சேர்வார்கண் முத்திதங் காயத்தொடே. 49

காயப் பிணிப்புடன் கன்மப் பிணிப்புங் கடந்துநின்ற
நேயப் பெருஞ்செல்வ ருள்ளத்தின் பாகிரின் றூறுகின்றோன்
தோயந் தருகுளப் பாங்கின் மருதடி தோன்றுமுன்னோன்
நாயிற் கடையேன் மலவிருள் போக்கிரன் காளுவனே. 50

ஆளும் படியென் கனவினிற் றோன்றி யணிநுதன்மேன்
முளுங் கனற்கண்ணைக் காட்டி நினைப்பித்த முன்னவன்யான்
நாளுந் தொழுதுய மாமரு தின்னடி நண்ணிறைவன்
கோளின் றுயர்வந் தடையா தெனைக்காத்துக் கொள்ளுவனே. 51

கொள்ளு மொழுக்கநல் வேதியர் தாமுங் குவலயத்திங்
விள்ளுங் குலமற் றுடையவர் தாமும் விநாயகன்றான்
உள்ளுறு மன்புட னேத்திக் தொழுதங் குவந்தருளை
அள்ளுந் தலமெது வென்னின் மருதடி யாந்தலமே. 52

46. கயம் — குளம்.

50. நேயம் — அன்பு.

51. கோள் — கிரகம்.

தலந்தனின் மிக்க மருதடி வாழ்தனி முன்னவனை
மலந்தனின் வன்மைபு மாயை மயக்கும் மதியெனுமப்
புலந்தனின் மேவுறுங் கன்ம வியல்பும் புலப்படுத்தி
நலந்தனை யெற்கருள் வோனை யகல்கில னுனென்றுமே. 53

என்றும் மதியும் வலம்வரு மேரு வெனப்புசலுங்
குன்றைத் தனுவாய் வளைத்துமுன் னுளினிற் கூடலர்கள்
துன்றும் புரத்தை யெரித்தவன் மைற்கன் றுணர்மருதின்
ஒன்று மடியிறை யோனென் பவனோய்க் கொருமருந்தே. 54

ஔருமா முதல்வ னுலகங்கள் யாவுக்கு முட்டருக்காம்
கருமாவு மன்னமு மாய்த்தே டிருவர்க்குங் காணவொண்ணப்
பெருமா னளித்தவன் மாமரு தீசன் பிரணவத்தின்
உருவாகி நின்றவன் றுளென் றலைக்கணி யொண்மணியே. 55

மணியு மொளியு மெனவேதன் சத்தி யுடன்மருவிக்
கணித மிலாவுல காக்கி யழித்திடுங் கண்ணுதலோன்
தணிவி லுயிர்களின் விக்கின நீக்கமுன் றந்திடுவேன்
அணிமரு தீசனென் னன்பினு ளின்பா யமர்ந்தனனே. 56

தனக்கொ ருவமை யிலாத பெருமான் றனதுருவை
நினைக்கு மவர்தமை நீங்கா திருக்கு நிமலனெழிற்
பனைக்கை மதமா முகத்தன் மருதடிப் பண்ணவன்றள்
எனக்குப் பரவெளி யீந்தெனை யாளவிங் கேத்துவனே. 57

ஏத்தினன் மாமரு தீசன் பதங்களை யென்றுமொரு
மாத்திரை யேனு மனத்தி லிருத்தி மறைமுதலரஞ்
சாத்திரங் கூறு முறையே தியானந் தனைப்புரிவோர்
காத்திர நீடிப் பரஞான மெய்திக் களிப்பர்களே. 58

களிப்பர்நின் றுள்கள் கருதித் தினரின் கருணையிடைக்
குளிப்பர்க ளுன்ற னடியார்க ளாடுவர் கூத்ததனை
அளிப்பயி லும்பூ மருதடி வாழ்ந்திடு மைங்கரயாள்
துளிப்புற நீர்விழி நின்னருள் காணென் றுயர்கொள்வனே. 59

53. மதி-புத்தி.

54. என்று - சூரியன்.

55. யாவுக்கும் முதல்வன் என மாற்றிக் கூட்டுக.

59, அளி - வண்டு.

ஆயர்வே நெனக்கொ ருறுதுணை கண்டிலன் றும்பிமுகா
 அயலோ ரிடத்து நினைப்பிரிந் தேயுற வஞ்சுவனம்
 பயமார் குளக்கரை மேவு மருதடிப் பண்ணவயான்
 உயவே யருளுந் துணைமற்று முண்டோ வுணையன்றியே. 60

உணையன்றி மற்றொரு தெய்வந் தனைமுன முன்னுகிலேன்
 நினைவொன்று சொப்பனந் தன்னிலுங் காண்குவ னீடவுனை
 நனையொன்று வான்சிறை மாமரு தின்னடி நண்ணுமுன்னோய்
 எனையொன்று தொல்லுளப் பற்றவை நீக்கி யினிதருளே. 61

இனிதா மொழிகின்ற பச்சிளங் கிள்ளா யிமைப்பிற்சென்று
 தனியே யிருந்துள் வரவினைக் காணாது தானயர்வாள்
 நனிவாய் பிதற்றி யழுவாளுன் காதலி நாடியெனச்
 சினைமா மருதடி மேவு மிறைவற்குச் செப்புதியே. 62

செப்பும் பிரணவத் துட்பொரு ளாகித் திகழநின்றோன்
 கப்புவிட் டோங்கும் மருதடி தன்னிற் கருணைகொண்டு
 ஓப்பில் கயமுகந் தோன்றிடக் காட்டி யுருவுகொண்டோன்
 எப்பொரு ளுந்கன் னுருவாதல் காட்டின னென்றனக்கே. 63

எனையிவ் வுலகம் வெளியாதல் காட்டியிங் காண்டபிரான்
 தனையொப் பரிய வருத்தலை மாநகர் தன்னிலுறும்
 நனைமல் குறுஞ்சிறை மாமரு தின்னடி நண்ணுமுன்னோன்
 நினையுந் தொறுமென் மனத்தின்ப மாகி ழிலவுவனே. 64

நிலவிற் குளிர்ந்திடுந் தன்னடி நீழலை நேரவுணும்
 புலமிக் குடைய புனிதர்கட் கென்றும் புரிந்தருள்வோன்
 சலமிக் குறுங்குளப் பாங்கர் மருதடி தன்னிலுறும்
 வலமன் னுறுமொரு கோட்டனென் னுட்பகை மாற்றுவனே. 65

மாற்றுவ னென்ற னுடலத்தை யேமிக மாற்றியருள்
 ஏற்றுவ னேற்றி யொளியாகி மாயை யிருளகலத்
 தோற்றுவன் றோற்றி வெளியாய்ப்பின் னின்று துலங்கிடுவன்
 போற்றிடும் மாமரு தின்னடி மேவிய் புங்கவனே. 66

60. பயம் - நீர்.

61. நனை - பூவரும்பு.

65. வலம் - வெற்றி.

புங்கவர் தாமு முனைநள் ளிரவினிற் பூசிப்பர்வந்
தங்கது தன்னை யினிதறிந் தூந்தா மறிவின்றியே
இங்குனை மாணிட ரன்பொடும் பூசை யியற்றுலொர்
திங்களங் கண்ணி யணிமரு தீசுவென் செப்புுவதே. 67

செப்பினை யொத்த முலையார்த மின்பச் சிறுமையெண்ணு
திப்புவி மீதி லவர்மீது சென்றுழ லேழைநெஞ்சே
ஒப்பவ ரில்லா மருதடித் தேவனை யுன்னுவையேல்
எப்பொழு தும்மழி யாதபே ரின்பத்தை யெய்துவையே. 68

எய்துறு பாசத்தி னாவிக டம்மை யினிதுகட்டி.
மெய்தகு மன்பினிற் பின்பதை நீக்கும் விமலனியான்
உய்திடு மாறுமுன் றந்திடும் புத்திர னேங்கியுயர்
நெய்துறு மாமரு தைங்கரன் றுளென் னெடுமுடியே. 69

முடிவேந்தர் தம்மொடு மற்றுமுள் ளோர்களும் முதுலகில்
நெடிதாய வாழ்வினை யெய்தாமை கண்டுநுந் நெஞ்சமதிற்
படிசார்ந்த வாழ்வினைப் பற்றுறு வீரந்தப் பற்றினைவிட்
டடிசார்தீர் மாமரு தீசனை யென்று மழிகிவிரே. 70

அழிவொடு தோற்றமு மில்லாப் பரவெளி யாகியதான்
ஒழிவறு பற்ப லுருக்கொடு தோன்றி யுலகமதாய்
முழுதுணர் வோர்க்கு முணராம னிற்கு முறைமையினை
இழுதையெற் கேமரு தைங்கரன் காட்டியிங் காளுவனே. 71

ஆளும் பெருமா னகர முதலிய வைந்தூறுப்பைக்
கோளும் பிரணவத் தின்வடி வாகிக் குலவிதைவன்
நாளு மடியினை போற்றியா னுய்ய நவீர்மருதத்
தாளின் முனைத்தவ னென்னுளந் தோன்றித் தழைக்குவனே. 72

துழைநரு வான்கினை மாமரு தின்னடி தான்முனைத்த
புழைநருங் கைமத மாமுகத் தேவனைப் போற்றியவன்
விழைநரு நல்லுரு வந்தனை யுள்ளத்தின் மேவவைத்துக்
குழைநரு மன்பி னிதமுன்னு வோர்கருக் கூடலவிரே. 73

69. நெய் - தேன்; நெய்ப்புமாம்.

72. கோளும் - கொள்ளும்.

கூட விழைத்து வருந்துகின் றானுன் குலமடவாள்
ஆடலள் சொல்லது மூமரின் விம்பி யயருகின்றள்
நாடலை யேலுயிர் நீங்குவ ளென்று நவின்றிடுவீர்
தோடலர் மாமரு தீசற்குச் சென்றுநற் றும்பிகளே. 74

தும்பிகள் பற்பல பூவுறுந் தேனினைத் தாய்த்துமிகப்
பம்புறு மாறிசை பாடு மருதின் பருத்தவடி
அம்புவி யோர்க்கருள் செய்திடத் தோன்றிடு மானைமுகத்
தெம்பெரு மான்றாள் புணையென் பிறவி யிருங்கடற்கே. 75

கடல்கூழ் புவியினி லென்செய லென்று கருதுசெயல்
திடமா யுனது செயலென்று கண்ட சிறுமையினேன்
அடலா ருமாயை மயக்கிட வென்செய லாமென்பனால்
தடஞ்சேர் கரைமரு தீசவம் மாயை தவிர்த்தருளே. 76

தவிர்த்துட் பகையை யுளத்தினைத் தாய்மை தழுவுறச்செய்
தவித்தைம் பொறியை யவற்றின் வழிச்சென் மனமடக்கிப்
புவிக்க னுயர்தல மாகு மருதடிப் புங்கவனைச்
சவிக்கொள் துரிய வதிகத் துணுவோர்க்குச் சன்மமின்றே. 77

சன்ம மெவற்றினு மானுட சன்மந் தவக்குரித்தா
நன்மை யுடைமையை நாடி மருதடி நாயகனைச்
சின்மய னுகிய வைங்கரத் தோனைத் தினந்தொழுவுவார்
கன்ம மதனி னுறும்பிணி நீங்கிக் களிப்பார்களே. 78

களிக்கும் பிரபஞ்ச வாழ்க்கை நினதருள் கண்டவிடத்
தொளிக்கும் கனாப்போ லெனுநிலை யானு முறுவதென்றே
வெளிக்குள் விளங்கும் விமலா மருதடி மேயவனே
அளிக்குவை நின்னடி நீங்கேன் தனக்குநின் னாராளே. 79

அருளா முடம்பு பெறினன்றி யிந்த வருவருப்பாம்
மருளா ருடம்பை யுடையோர்க்கு முத்தி வழங்குவையோ
இருளா ரெனது மனத்தும் மருதடி யின்னிடத்தும்
தெருளாரு மன்ப ருளத்தினுஞ் சேருபு வைகையனே, 80

74. ஆடல் - பேசல்.

77. சவி - ஒளி.

78. சின்மயம் - ஞானமயம்.

வைகறை தன்னி லெழுந்தைத் கரன்றூண் மனத்துன்னியே
செய்குறு கின்ற கடமைகள் யாவையுஞ் செய்தினர்
உய்குறு மாறு மருத்தி மேவவன் கோயிலுற்றே
கொய்குறு பூக்கொண் டருச்சிப் பவர்துயர் கொள்கிலரே. 81

கொள்ளும் புலன்களைச் சுட்டி யுணராக் குணமுறுநாள்
உள்ளும் புறமும் வெளியா யிலதிவ் வுலகமென
விள்ளும் படிநீ வியாபித்து நின்று விளங்குநிலை
தெள்ளும் படிசாட் டுவைமரு தின்னடித் தேவவெற்றிக. 82

தேவர்க டேவனுந் தேவியு மாய்த்தந் திருக்கயிலைக்
காவுறு மண்டபஞ் சென்று பிரணவங் காணவதின்
மேவிய தேவனை மாமரு தின்னடி வேர்முளைத்த
கோவினை யன்பினென் பால்வரக் கூவுகி கோகிலமே. 83

கோகிலங் காள் விசையினைத் தந்தாயர் கொம்பிலுறும்
பூகிளர் மாமரு தின்னடி கையங்கரப் புங்கவனை
நாகிளர் பாடலிற் போற்றி வணங்குறு நல்லடியார்
சாகில ராய்நித் தியத்துவ மேவுவர் தாயினிதே. 84

இனியே யெனக்கு னருள்வரு மோவென வேங்ககில்லா
துனிமா மருத்தி மேவுமுன் னேயுன தாரருளைத்
தனியேன் நனக்குரீ தந்துன் னருள்வெளி தானெனவே
மனியா னிருந்திடச் செய்குவை மும்மது மாமுகனே. 85

மாவாழ் வருத்தலை மாநகர் மேவு மருதினடித்
தேவா வெனக்கொ ரிடர்வருங் காலது தீர்த்தருளத்
தூவா யுறுவது நீயன்றி மற்றோர்தூ வாதலுண்டோ
மூவா முகுந்தன் முதற்றேவர் போற்றிடு முக்கணனே. 86

82 வெளியாய் வியாபித்து என இயைக்க.

83. பிரணவம் காண - பிரணவத்தை நோக்க.

84. கோகிலம் - குயில். காளம் - ஒரு வாச்சியம்.

86. தூ - பற்றுக்கோடு.

முக்கணு னென்றி விழியையல் போக்கிட முன்றிறந்த
செக்கரம் மேனி யிறைவற் சுவந்தசெல் வன்விகட
சக்கரன் மாமரு தின்னடித் தோன்றுந் தனிமுதல்வன்
இக்கண மேயெனைத் தானாகு மாறிங் கியற்றுவனே.

87

இயற்றுவ னென்னை யிருந்த படியா னிருந்திடவே
மயற்றரு மாயா வுலகிற் பிறவிமற் றெற்கில்தாங்
கயற்றுறு கண்ணியர் பூவிட்டு நாளுவ் கசிந்துதொழும்
வயற்செறி மாமரு தின்னடி வாழ்மத மாமுகனே.

88

முகந்திரி வார்சில ருன்னடி யார்வரின் முற்கதவை
அகந்தனி லன்பு சிறிது மிலாம லடைத்திருந்தே
உகந்திடு வார்சில ருன்னை நினையா ருவருளமென்
சகந்தொழு மாமரு தின்னடி மேவிய தற்பரனே.

89

தற்பர னுண பரசிவ னீன்ற தனிமுதல்வா
அற்பர வாம லகற்றுஞ் சுடர்போ லகத்திலெழுஞ்
சிற்பர னேமரு தின்னடி தோன்றித் திகழ்பவனே
நிற்பர விப்பணி செய்வேனை யானுத னின்கடனே.

90

கூடங்கொ ளகட மதமா முகத்தவொண் கையைந்தினோய்
விடங்கொள் களத்தினன் முன்றருஞ் செல்வ விநாயகனே
தடங்கொள் கரைமரு தின்னடித் தோன்றிடுந் தற்பரவென்
சடங்கொள் பிணிகளைத் துன்பத நீழலைத் தந்தருளே.

91

தந்து நிகரு மிடையா ரெழிலினிற் ருமயங்கி
அந்தி லவரைப் பொருளென் றெணுவ ரழிவறியார்
எந்தை மருதடி தன்னின் முளைத்த விசைவவுனைச்
சுந்தை யிடைமெய்ப் பொருளென் றெணூர்வர் செய்கையென்னே.

87. அல் - இருள்.

88. இருந்திட இயற்றுவன் என மாறிக் கூட்டுக.

89. வரின் முகந்திரிவார் என மாறி இயைக்க.

91. கடம் - குடம். அகடு - வயிறு.

92. தந்து - தூல்.

என்ன யகன்றனை யென்முனர்த் தோன்றவின் றென்கண்டிலேன்
தன்னேர் தருமீம் மருதடி விட்டுத் தணந்தனனே
என்னே ரினர்தம தன்பிடை பட்டங்ங் னேகினனே
அன்னே வினியான் செயத்தக்க தேதென் றறிசெலனே. 93

அறியாமை நீக்குறுங் கல்வியென் றெண்ணி யலைவுற்றயான்
சிறியார்கள் செய்த மணற்சோ றதுவெனத் தேர்ந்துகொண்டேன்
செறியா மலர்சேர் மருதடித் தேவநின் சேவடியே
அறியாமை தன்னை யகற்றுவ தென்ப தறிந்தபின்னே. 94

அறிவே வினதருள் கூடி வெறுவெளி குண்டவரும்
பிறிவா யொருகர் லுடம்பாகி நிற்கும் பெருமயக்கைச்
செறியா வுறுமம் மயக்கெனை வந்துசே ராதுறவே
நறிதா மலர்விரி மாமரு தீச நயந்தருளே. 95

நயப்பிர்தும் மக்களைத் தாரத்தைச் சுற்றத்தை காடுமவர்
பயப்புறு வாரலர் நம்முயிர்க் கென்றுநீர் பார்க்கின்றிலீர்
உயப்படு வீருயிர் நாடொறு நீவி ருவந்துசென்று
கயப்பெரும் பாங்கர் மருதடி யீசனைக் கைதொழுமே. 96

தொழுவார் மருதடி மூலம் முளைத்த சுடர்க்கொழுந்தை
வழுவா துயிர்களை யுண்டிடுங் காலன்றன் வாயிற்படார்
விழுவா ரலராழ் நரசுத்தி னெய்களு மெவிலர்நெஞ்
செழுவான் களிப்பினை யுற்றென்று மின்பம தெய்துவரே. 97

எய்துவை தீபச் சுடரென வோர்கா லெனதகத்தே
மெய்திகழ் வான்கடர் போல வொருகால் விளங்குறுவாய்
பொய்தொ லுலக மெனவெளி யாவை புதுமையிதே
உய்திட யான்மா மருதடி தோன்றிய வொண்மணியே. 98

94. அலைவுற்றயான் அறிந்தபின் அது மணற்சோறு எனத்
தேர்ந்துகொண்டேன் என இயைக்க.

95. மயக்கை அறிவேன் எனக் கூட்டுக.

96. கயம் - குளம்.

97. சுடர்க்கொழுந்தைத் தொழுவார் என இயைக்க. தொழு
வார் - வினப்பெயர்.

ஓண்மை யறிவுகொண் டுன்னடி போற்றிடு முத்தமராம்
உண்மை கொளுமடி யார்கடங் கூட்ட முறவெனக்கே
வெண்மை தரும்பூ மலர்மரு தின்னடி வேழமுகா
திண்மை யுறவருள் செய்குவை வேதச் சிரப்பொருளே. 99

பொருளே தருமெய் யடியார்கள் பாக்களைப் போற்றுதல்போல்
மருளே யுறுமென் வெளிறுடைப் பாக்களை மன்னுமின்பந்
தெருளோ டிலாதன வாயினு மென்கட் சிறிகிரங்கி
அருள்சே ரகங்கொளும் மாமரு தீசனைன் னூர்கிருவே. 100

வாழி

அந்தணர் வாழ்க வருமறை வாழ்கநல் லானினங்கள்
சந்ததம் வாழ்கதண் மாமழை வாழ்க சகத்துயிரும்
முந்துறு சைவ சமயமும் வாழ்க முனிவர்மற்றோர்
வந்தனை செய்யு மருதடி யைங்கரன் வாழுகவே,

சுன்னம் :
திருமகள் அழுத்தம்